

DE HERVORMDE VAAN

72e jaargang - No. 12 - december 2012

Orgaan van de Bond van
Hervormde Mannenverenigingen op Gereformeerde Grondslag

DE HERVORMDE VAAN
Orgaan van de Bond
van Hervormde
Mannenverenigingen
op Gereformeerde Grondslag

ISSN 0167 - 3564

www.hervormdemannenbond.nl

Verschijnt 10 maal per jaar. Voor leden gratis.
Niet-leden € 13,00 per jaar.
Abonnementen lopen per kalenderjaar.
Opzeggen voor 1 december.

1e voorzitter: Ds. W. Westland
Oranjestraat 106, 2983 HV Ridderkerk
tel.: 0180 - 412477; dswwestland@hotmail.com

2e voorzitter: Ds. J.P. Nap
Dorpsstraat 180, 6741 AR Lunteren
tel.: 0318 - 483717; dsjnap@hetnet.nl

1e secretaris: Ds. J. van Dijk
Amsterdamseweg 64, 6712 GK Ede
tel.: 0318 - 615597; ds.j.vandijk@hetnet.nl

2e secretaris: Dhr. C.D. Groenendijk
Koolmees 35, 2986 VB Ridderkerk
tel.: 0180-423817; c.d.groenendijk@hetnet.nl

1e penningmeester: Dhr. C. Oosterom
Jan van Aemstelstraat 7, 3411 XK Lopik
tel.: 0348 - 551496; c.oosterom@planet.nl

2e penningmeester: Dhr. J. van Capelleveen
Valleistraat 60, 3901 RT Veenendaal
tel.: 0318 - 516930; jvancapelleveen@solcon.nl

Lid: Ds. E. de Mots
Johan Willem Frisostraat 38, 7462 GX Rijssen
tel.: 0548 - 519549; e.de.mots@solcon.nl

Lid: Ds. J.H. Lammers (Themadagen)
Pelikaan 34, 2986 TB Ridderkerk
tel.: 0180 - 424636; j.h.lammers@hetnet.nl

Lid: Ds. A.D. Goijert (Redactie-adres)
Tijgervlinder 44, 3863 GP Nijkerk
tel.: 033 - 8446241; a.goijert3@upcmail.nl

Overlijdensberichten:
J. Bout & Zn., Postbus 3, 1270 AA Huizen
e-mail: info@boutdruk.nl (o.v.v. Herv. Vaan)

Mutaties:
Schriftelijk melden aan het Bondsbureau
Bestuurswijz. moeten naar de 1e secretaris

Adres administratie:
Hervormd Bondsbureau,
Beatrixstraat 20a, 3862 DB Nijkerk
tel.: 033 - 2456699
e-mail: bondsbureau@filtnet.nl
Bankrekeningnr. 3778.71559 t.n.v.
Herv. Mannenbond op G.G. te Nijkerk

Inzenden kopij januari-nummer

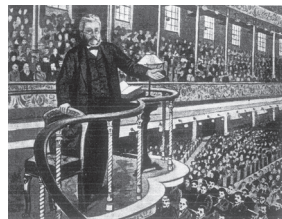
De kopij voor het januari-nummer moet vóór
21 december bij de drukker (info@boutdruk.nl) aanwezig zijn.

Woorden van Spurgeon

De Naam Jezus

Mattheüs 1 : 21

Heere red mij van mijn zonden. Door uw naam „Jezus” heb ik de moed zo te bidden. Red mij van mijn vorige zonden, opdat de gewoonte daarvan mij niet mag gevangen houden. Red mij van mijn aangeboren zonden, opdat ik niet de slaaf van mijn eigen zwakheid mag zijn. Red mij van de zonden, die mij voortdurend onder de ogen komen, opdat ik mijn afschrik daarvoor niet mag verliezen. Red mij van verborgen zonden; zonden, die door mijn gebrek aan licht, onopgemerkt blijven. Red mij van plotselinge en overrompelende zonden: laat mij niet van de been raken door een aanval van verzoeking. Red mij, Heere, van iedere zonde. Laat geen enkele ongerechtigheid macht over mij hebben.

Gij alleen kunt dit doen. Ik kan mijn eigen boeien niet verbreken of mijn eigen vijanden doden. Gij weet wat verzoeking is, want Gij werd zelf verzocht. Gij weet wat zonde is, want Gij hebt het gewicht daarvan gedragen. Gij weet, hoe Gij mij te hulp kunt komen in het uur van mijn strijd. Gij kunt mij voor de zonde bewaren, en mij redden, wanneer ik heb gezondigd. Het wordt beloofd in Uw eigen Naam, dat Gij het zult doen, en ik bid U, laat ik deze dag de waarheid van de profetie bevestigen. Laat ik niet toegeven aan een slecht humeur, of hoogmoed, of moedeloosheid, of enige andere vorm van kwaad; maar redt Gij mij tot een heilig leven, opdat uw naam „Jezus” in mij overvloedig mag worden verheerlijkt.

Inhoud

blz.

Woorden van Spurgeon	2
Meditatie	3
Bijbelstudie O.T.	4
Bijbelstudie N.T.	7
Van de voorzitter	10
In the picture	11
Waar is de Ark des Verbonds?	12
Organisatienieuws	13
Boekbespreking	13
Overlijdensberichten	14
Inhoudsgave 2012	15

Zo moet Hij heten

(...) en zult Hem de Naam Jezus geven.

Lucas 1 : 31

Een Naam is iets heel persoonlijks. Het is iets dat ons onderscheidt van anderen. Wij kunnen elkaar bij de naam noemen. We zijn aanspreekbaar op onze naam. Dat is ook van toepassing op de Naam Jezus. Aan de ene kant een hele gewone naam. In Zijn tijd een veel voorkomende Joodse naam. Talloze Joodse jongens heetten zo. Aan de andere kant een hele unieke Naam. Want er is *geen andere Naam tot zaligheid!*

Het is een Naam die niet door Zijn ouders is bedacht maar door God Zelf is gegeven. Hij dacht deze Naam uit. *Zo moet Hij heten.* Misschien wel met enige nadruk op moet? Want: deze Naam is niet inwisselbaar. Er is geen Naam die zoveel bevat en zoveel uitdrukt. Niet alleen van het hart van God de Vader die Hem zo noemde (!) maar ook van Jezus Zelf! Het is namelijk een Naam die alles in zich heeft en met zich draagt tot onze eeuwige zaligheid.

Zo moet Jezus door het leven gaan. Zo zal Hij zelfs éúwig door het leven gaan en bekend blijven. Hij verandert niet van Naam na Zijn dood. Dat is bij al de Zijnen anders: zij krijgen een nieuwe naam. Dat is tenminste wat Jezus in een brief 'schrijft' aan een gemeente, de gemeente van Pergamus. Zó: ***En Ik zal hem een witte steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven....*** (Openb. 2: 17) Maar de Heere Jezus verandert niet van Naam na Zijn dood maar houdt voor eeuwig dezelfde Naam!

Dat komt overigens in het geheel niet, op mindering van Zijn Naam. Het is echt een Naam die stáát! Zijn Naam is een afgeleide. Van Jesjua, Jozua. En dat betekent: de Heere redt! De Heere is heil! Dat raakt de kern van Zijn Naam. Dat raakt (aan) het hart van Zijn werk op aarde én in de hemel. Dat behoeft

eigenlijk geen uitleg, al wordt dat uitgelegd door de engel: Hij komt dé nood lenigen.

Ja, lees niet over dat streepje (') op de 'e' heen. Het gaat echt wel om de grootste nood die er is. De nood dat wij denken het zonder God wel te redden. En Zijn Naam en werk niet nodig hebben. In die zin ruilden wij wél van naam: Gods Naam vóór.....? Geef het maar naam: werk, geld, ik-zucht. Enz. Als het aan ons ligt, hebben wij meer op met andere 'namen' en onze eigen naam dan de Zijne!

Dát is onze nood: dat wij Gods Naam, ZIJN Naam kwijt zijn! En daarmee ook onze redding en behoud! Waar we Jezus' Naam inwisselen voor andere 'namen', zijn wij niet Gód maar ook Zijn werk kwijt!! Is het ook uw nóód?! Laat nou in die nood Zijn Naam klinken: Jezus! Laat dat nu net zo moeten zijn.... Dat juist Díe Naam klinkt voor zondaren in nood! Welke nood ook. Maak er een ROEP-naam van! Waarom? Omdat 't ***zo zal zijn dat ieder die de Naam van de Heere zal aanroepen, zalig zal worden!***

*Als ik Hem maar kenne,
Hem den mijne weet,
als mijn hart zich Hem gewenne,
nimmermeer zijn trouw vergeet,
vrees ik niet voor lijden,
voel slechts deemoed liefde en verblijden.*

*Alles laat ik varen,
waar Hij mij behoort,
Als een pelgrim door gevaren
trek ik met mijn Heiland voort.
Nu gaan al mijn wensen
boven 't licht en bont gewoel der mensen.*

Gezang 223 : 1 en 2

Bijbelstudie O.T.

Ds. J.P. NAP

Nóg is er genade

Amos 4

Dit hoofdstuk begint met te spreken over de berg van Samaria. Leest u nog eens wat Amos daarover zei in 3:9 en 10: verdrukking en geweld zijn daar aan de orde. In Amos 4 komt de profeet daar op terug. Beter gezegd: hij gaat er verder op door. De zonden van Israël worden concreet aangewezen. Dat is niet aangenaam voor het vlees. Men heeft het Amos niet in dank afgenomen.

Vers 1-3 Koeien van Basan

Basan is het vruchtbare weidegebied ten oosten van het meer van Galilea in het Oost-jordaanse land. De koeien die daar grazen hebben het goed en worden mooi vet. In de mond van boer en profeet Amos klinkt het evenwel niet als een compliment, als hij de rijke en welgestelde vrouwen van Samaria met zulke koeien vergelijkt en hen als zodanig aanspreekt: koeien van Basan. Er klinkt iets in door van: jullie worden vet gemest voor de dag van de slachting.

Dat de profeet hier inderdaad de vrouwen aanspreekt wordt aangegeven door de cursieve opschriften in een aantal bijbelvertalingen (HSV en NBG). Het blijkt in de Hebreeuwse tekst uit een aantal vrouwelijke werkwoordsvormen. En in vers 1 wordt over hun echtgenoot (SV: heer) gesproken.

De misstanden die de profeet aan de kaak stelt zijn vele. Om te beginnen zijn er de scheef gegroeide verhoudingen in gezin en huwelijk. De vrouwen bevelen hun mannen hen iets te drinken te brengen. Dit moeten we horen in het kader van hun wellustig leven. Hoe is de verhouding tot hun man? Ze winden hem om hun vinger en de "stille en zachtmoedige geest" is geheel verdwenen. SV

spreekt over "heren". Vgl. Gen. 18:12 en 1 Petrus 3:6. HSV spreekt over "echtgenoot" en NBV over "man". Hoe zien we de verhouding man-vrouw?

Ten tweede striemt de profeet de misstanden in de maatschappij: onderdrukking en mishandeling van armen en geringen. De weelde van de rijke vrouwen -samen met hun mannen- gaat dus gepaard met uitbuiting en beroving van de armen. Is hebzucht niet één van de motieven die we hier vernemen, zeker als we horen hoe begerig deze vrouwen hun mannen aanspreken (breng ons!)? Heeft dit niet veel te zeggen over hoe wij hebben te staan in onze eigen consumptiemaatschappij?

Ten derde moeten we vooral de religieuze achtergrond niet vergeten. De Heere zweert bij Zijn heiligheid, dat de zonden van Samaria's vrouwen gestraft zullen worden. Dit houdt tevens in, dat hun zonden in tegenstelling staan tot die heiligheid. Hun zonden hebben het gewicht van verbondsbreuk. De Heere "doet het recht der armen gelden", maar zij niet.

De Heere gaat met deze vrouwen afrekenen. Als vissen zullen zij gevangen worden. Weggerukt. Door de bressen van de muren zullen zij in ballingschap verdwijnen. Het laatste deel van vers 3 is moeilijk te vertalen. Een vergelijking van SV met HSV maakt dit al direct duidelijk. Volgens de HSV zullen zij naar Harmon afgevoerd worden. Deze plaats is ons overigens verder onbekend.

Vers 4-5 Voor de keuze geplaatst

Vanaf vers 4 trekt Amos de kring van zijn adressanten weer breder. Het hele volk wordt

door hem aangesproken, zoals blijkt uit het "Israëlieten" in vers 5. Laat men naar Bethel gaan om te zondigen en naar Gilgal om nog meer te zondigen. Beide zijn vanouds bekende cultusplaatsen, Gen. 28:10vv; 35:1 en Joz. 5:9. Op sterk ironische wijze confronteert de profeet hen hier met hun zonden op religieus gebied. Ondanks de sociale wantoestanden, is er toch veel godsdienst in Israël. Echter, de godsvreze ontbreekt. Amos spoort hen aan tot godsdienstige activiteiten, die zij vermoedelijk al wel (ten dele) verrichten: morgenoffers, om de drie dagen de tienden, een lofoffer met gezuurd brood, vrijwillige gaven. Er klinkt op onderdelen wel kritiek in door. Hoe kan het feest der tienden oprecht gehouden worden met vreemdelingen, wezen en weduwen (Deut. 26:12, 13), wanneer deze mensen onderdrukt worden? Bij het lofoffer van gezuurd brood was volgens de wet van Lev. 2:11 gezuurd brood juist verboden te gebruiken voor een graanoffer. En bij vrijwillige gaven moet men vooral voor zich uit laten trompetten (vgl. Matth. 6:1-4)!

Maar ingrijpender dan deze deelkritiek lijkt me de kritiek op hun godsdienstig leven in totaliteit. Het leven met de Heere ontbreekt. Zij zijn in hun religie geheel op zichzelf gericht. Dit klinkt scherp door in de woorden: "want zo wilt u het toch graag?"

Al met al wordt van hen een keuze gevraagd: doorgaan met tegen de Heere te zondigen in hun godsdienstig leven of zich tot de Heere bekeren. Tot deze bekering zijn zij al diverse malen opgeroepen, zo blijkt uit het vervolg.

Vers 6-11 Tot bekering geroepen

Hier worden vijf voorbeelden genoemd van rampen, die Israël hebben getroffen met de bedoeling hen tot bekering te leiden. Wie denkt niet nog even terug aan 3:6, dat er geen kwaad in de stad is, dat de Heere niet doet? Uiteindelijk zal de in 1:1 genoemde aardbeving komen, omdat men zich verhardt in onbekeerlijkheid. Wat een ernstige roepstemmen laat de Heere komen; nog afgezien van de roep tot bekering door Zijn heilig Woord! Het is overigens moeilijk om de hier genoemde rampen in de historie van Israël aan te wijzen. Wel is duidelijk, dat Israël te maken heeft met een liefhebbend God, Die zondaren in genade zoekt.

Vers 6 Broodgebrek

Schone tanden begeren wij voor ons en onze kinderen door aan te sporen tot goed tanden poetsen. Dit is echter niet wat Amos bedoelt. Bij het volk van Samaria zijn de tanden schoon, omdat ze in het geheel niet met brood in aanraking komen. "Schone tanden" staat synoniem voor "gebrek aan brood". Er kwam hongersnood, maar er volgde helaas geen bekering tot de Heere.

Vers 7-8 Watergebrek

Door gebrek aan regen kwam er misoogst. Ook doordat de regen niet op het goede moment kwam. Bovendien viel op de ene stad wel, op de andere geen regen. Doch wie water ging halen in een stad waar wel water was, werd niet verzadigd. Deze tweede plaag komt als ernstiger over dan de eerste, aangezien watergebrek dieper ingrijpt dan hongersnood. Maar men heeft zich niet tot de Heere bekeerd.

Vers 9 Algehele misoogst

De verwoording van de derde ramp doet aan een nog veel ingrijpender misoogst denken dan bij de vorige rampen al het geval was. Korenbrand en meeldauw zijn twee ernstige plantenziekten. Ze vernielen de oogst. Als bovendien sprinkhanen alles kaal vreten, blijft er niets over voor mens en dier. Maar ook na deze derde roepstem van de Heere bekeerde het volk zich niet tot Hem.

Vers 10 Pest

Bij de vierde ramp werden vele Israëlieten rechtstreeks dodelijk getroffen, met name de bloem der natie. We krijgen de indruk van een zeer ernstige oorlogssituatie met de pest als gevolg. Ook de Egyptenaren waren vroeger met de pest getroffen geweest. Daarbij moet niet gedacht worden aan één van de bekende tien plagen, want hierbij wordt slechts veepest genoemd, Ex. 9:13. Amos zal doelen op de pest als ziekte die regelmatig onder de Egyptenaren voorkwam, zoals ook blijkt uit Deut. 7:15. De pest die Israël recent getroffen heeft, zal het gevolg zijn geweest van oor-

logsgeweld. Gesneuvelden soldaten en gedode buitgemaakte paarden veroorzaakten stank. Infecties door onbegraven lijken, met pest als gevolg. Een aangrijpende ramp. Maar het refrein was: geen bekering tot de Heere.

Vers 11 Wel omgekeerd, niet bekeerd

Als vijfde en laatste ramp die het volk heeft getroffen wordt als climax een omkering genoemd die te vergelijken is met die van Sodom en Gomorra. Het precieze karakter van deze ramp blijft onduidelijk. Was het een aardbeving (maar dan niet die van 1:1)? Was het een vijandelijke aanval? Was het een letterlijke (stads)brand? Hoe dan ook, er zijn nog mensen ontkomen. Als een brandhout uit het vuur gerukt; anders had het ook geen zin om nog over bekering te spreken. Maar helaas, ook deze rest heeft zich niet tot de Heere bekeerd.

Vers 12-13 God ontmoeten

Vanwege de onbekeerlijkheid van Israël zal

het oordeel van God komen. Vers 12 begint met “daarom”. In de profetische boeken volgt na “daarom” dikwijls een oordeel. Zo ook hier: “Daarom zal Ik zó met u handelen, Israël...” Hoe de Heere met het volk zal handelen wordt niet nauwkeurig benoemd. Daarom klinkt het des te dreigender! Laten zij zich maar gereed maken om God te ontmoeten in het gericht dat komt. Dit is opnieuw een oproep tot bekering, want alleen in de weg van de wederkeer tot de Heere zullen zij Hem zonder verschrikken kunnen ontmoeten, vgl. Ps. 130:3. Tegelijk stelt de Heere Zich in het vervolg voor als Degene, Wiens Naam is HEERE, God van de legersmachten. Hij is bij machte om Zijn oordeel inderdaad uit te voeren. Want Hij is de machtige Schepper van bergen en wind. Hij kent de gedachten van de mens en maakt die aan hem bekend, ook middels de profeten en de prediking. Hij maakt van de dag een nacht. Hij treedt in oordeel op de bergtoppen. Hoe is Hij te vrezen. Maar... dan toch vooral wel in kinderlijke vreze door het geloof in Christus Zijn Zoon, in Wie Hij op aarde is neergekomen tot redding van zondaren!

Gespreksvragen:

1. In het huwelijksformulier lezen we de zinsnede over de vrouw “hem noemende haar heer”, met verwijzing naar 1 Petr. 3:6. Zou je ook mogen lezen: “hem noemende haar man”? Wat zegt uw antwoord over uw visie op de verhouding man-vrouw? Wat is de bijbelse lijn?
2. Is bezig zijn met rentmeesterschap en fair trade alleen een “hobby voor linkse mensen”?
3. De Heere zweert bij Zijn heiligheid, vgl. ook Ps. 89:36 en Amos 6:8. Wat betekent dat? Mogen wij ook zweren? Vgl. o.a. Jak. 5:12 en Heid. Cat. Zondag 37.
4. Het verschil tussen godsdienst en godsvreze; spreekt u daar eens over door.
5. Rampen te zien als een appèl tot bekering tot de Heere, zijn we dat verleerd? Lees in Openb. 9 en 16, hoe telkens weer mensen zich na rampen niet bekeren. Is dat herkenbaar? C.S. Lewis noemde rampen “Gods megafoon”. Wat heeft ons dat te zeggen?
6. Als een brandhout uit het vuur gerukt. Kan het ook de persoonlijke ervaring zijn, dat dit wél tot bekering leidde?
7. Hoe zult u gereed zijn om uw (!) God te ontmoeten, vs 12?

Aanvullende gespreksmogelijkheid:

De profeet Amos gaat in op sociale verhoudingen en misstanden. Hebzucht is één van de achtergronden. U kunt (een deel van) de brochure bespreken, die op 26 januari 2012 als bijlage bij “De Waarheidsvriend” verscheen van de hand van de econoom prof. dr. J.J. Graafland “Crisis en christendom”. Te bekijken/downloaden op www.gereformeerdebond.nl. Hij gaat o.a. in op eigenbelang, consumptie, assertiviteit en geldzucht.

Ds. H.J.T. LUBBERS

Ik ben de goede Herder Johannes 10 : 11–30

In Psalm 23 zingt David: De HEERE is mijn Herder. Het is in de Bijbel wat dat betreft zo Vader, zo Zoon. Want in Johannes 10 klinkt het uit de mond van de eniggeborene van de Vader: Ik ben de goede Herder. In deze Bijbelstudie letten we op dit vierde Ik ben-woord.

Goede Herder versus huurling (12-15a)

De Heere Jezus is de goede Herder. Dat vormt een nadrukkelijke tegenstelling met *slechte* herders, over wie de profeet Ezechiël ook geprofeteerd had (Ez. 34: 'Herders, die zichzelf weiden'). Jezus noemt deze slechte herders in vers 12-13 *huurlingen*. Het grote verschil tussen de goede Herder en de huurling, is de *relatie* tot de schapen. Een huurling heeft *geen relatie* met de schapen: Hij werkt op contractbasis met een kudde die niet zijn eigendom is. Dat wreekt zich op het moment dat er offers worden gevraagd: Als de wolf komt, laat de huurling de schapen in de steek en vlucht hij uit lijfsbehoud (12). De huurling heeft *geen zorg* voor de schapen; want hij zorgt allereerst voor zichzelf. Dat heeft catastrofale gevolgen voor de kudde: De wolf grijpt de schapen en drijft ze uiteen. Anders dan de huurling heeft de goede Herder *wel* een relatie met de schapen. Het zijn *Zijn* schapen, want de Vader heeft ze aan Hem gegeven (vers 29). De relatie tussen herder en kudde wordt gekenmerkt door een wederkerig *kennen* (14): De Herder kent de schapen bij naam: Jezus heeft persoonlijke aandacht voor degenen die bij Hem horen. Maar ook de schapen *kennen* de Herder: Zij vertrouwen Hem en het is voor hen geen vraag of zij wel gehoor zullen geven aan de roepstem van hun Herder. Dat het in vers 14 om intieme omgangskennis gaat, maakt

Jezus ook duidelijk in vers 15: Het wederkerig kennen tussen Herder en schapen is een kennen zoals de *Vader* en de *Zoon* elkaar kennen! De Vader en de Zoon zijn één (vers 30). Zo weet de goede Herder Zich één met Zijn schapen en de schapen weten zich één met hun Herder!

De geschiedenis van Johannes 9 (zie ook de vorige Bijbelstudie over 'Ik ben de Deur') vormt een levende illustratie van het verschil tussen huurlingen en de goede Herder: Wanneer de blindgeborene door huurlingen uit de synagoge gebannen wordt, ontfermt Jezus Zich over hem en zegt: *Ik ben de goede Herder*.

Zouden er in onze dagen nog 'huurlingen' in de kerk rondlopen? Laten we maar niet te snel naar anderen wijzen, maar onszelf de vraag stellen, hoe wij onze plaats in de kerk innemen. Gedragen wij ons misschien ook als een huurling, met ons *ik* op de eerste plaats? Ik kan als ambtsdrager of als leidinggevende in de gemeente drukker zijn met mijn eigen eer ('als de mensen mij maar aardig vinden'), dan met het heil van de kudde. Ik kan als kerkganger vooral bezig zijn met de vraag: 'Waar heb *ik* het naar mijn zin?', in plaats van met de vraag: 'Wat kan ik betekenen voor de gemeente waar God mij een plaats geeft?' Een huurling weet niet van zelfverloochening ter wille van de kudde. Een huurling staat op zijn strepen en heeft zijn naam er niet voor over. Anders dan dieven en rovers (vers 1, 8) doen huurlingen (dat kunnen ambtsdragers, leerkrachten of zelfs ouders zijn) de kudde op zich geen kwaad. Ze kunnen zuiver in de leer zijn en op tijd hun opdrachten uitvoeren. En toch hebben ze geen hart voor de schapen. Juist op crisismomenten wordt dat pijnlijk voelbaar. Misschien bent u net als de blindgeborene uit Johannes 9 wel zwaar teleurgesteld vanwege wat kerkmensen en

kerkleiders u hebben aangedaan. Maar weet dan, zegt Jezus hier, dat Ik de goede Herder ben, Die het verlorene zoekt en het zwakke kent.

De goede Herder geeft Zijn leven (15b-18)

Dat de Herder hart heeft voor de schapen, blijkt allereerst uit Zijn zelfopofferende liefde (15b). De schapen zijn in zichzelf ten dode opgeschreven, want ze liggen door eigen schuld onder Gods toorn. Maar Jezus laat Zich plaatsvervangend als een Lam naar Golgotha leiden. Daar komen als het ware alle leeuwen en beren uit de hel op Jezus af. En Jezus laat Zich verslinden.

In zekere zin ontstijgt het sterven van de Heere Jezus het beeld van de herder. De Heere Jezus *riskeert* immers niet alleen Zijn leven, maar Hij geeft het welbewust: 'Niemand neemt het Mij af, maar *Ik geef het uit Mijzelf*' (18). De uitdrukking 'Mijn leven geven' krijgt de volle nadruk, doordat Jezus die uitdrukking maar liefst vijf maal gebruikt (in vers 11, 15, 17 en 2x in 18).

Ook het slot van vers 18 maakt duidelijk dat de dood van de herder geen ongeluk of tragedie is: Het is een *daad* van *gehoorzaamheid* aan de wil van de Vader (ook in Johannes 12:49-50, 14:31 en 15:10 spreekt de Heere Jezus over het gebod dat Hij van Zijn Vader ontvangen heeft). Jezus is *gehoorzaam* geworden tot de dood van het kruis (Fil. 2:8). Hij is dat ter wille van *schapen*! Dit beeld is voor ons bepaald geen compliment. Een schaap is een *zwak* beest. Zo kan een schaap dat op zijn rug ligt, niet meer zelfstandig overeind komen. En in Psalm 119: 176 staat het schaap model voor de *domheid* van een dwaalziek hart. Tegen die achtergrond wordt het Evangelie van Johannes 10 nog veel rijker! Jezus geeft Zijn leven voor schaaachtige mensen, die de HEERE zo makkelijk uit het oog verliezen en die zo vaak in dezelfde zonde vallen. Hij kent een overmoedig schaap als Petrus; Hij kent een ongelovig schaap als Thomas; Hij kent ons in onze gebreken, aanvechting en schuld. Maar de goede Herder is juist op zwakke en domme schapen berekend.

De verzen 17 en 18 voegen nog een element toe: De goede Herder *geeft* niet alleen Zijn leven, maar zal het ook opnieuw *nemen*.

Jezus' dood was geen doel in zichzelf; Jezus geeft Zijn leven met het uitzicht op de opstanding, de verheerlijking, en het zenden van de Heilige Geest.

Nog andere schapen (16)

De schaapskooi van vers 1-5 representeert het Jodendom, waaruit Jezus Zijn eigen schapen roept. Hij leidt ze er uit (zoals de blindgeboren man), om Zijn eigen kudde te vormen (vers 3-4). De schapen die in de stal achterblijven, zijn de ongelovige Joden. Als de Heere Jezus in vers 16 zegt dat Hij ook nog *andere schapen* heeft die niet van *deze stal* zijn, verwijst dat naar de heidenvolken. De zaligheid is uit de Joden (Joh. 4:22). Maar Jezus stierf niet alleen voor de Joden, maar ook om de kinderen van God, overal verspreid, bijeen te brengen (Joh. 11:51-52). Als de goede Herder hen roept (door middel van de apostolische prediking), zullen ook Zijn schapen uit de heidenen Zijn stem beantwoorden en er zal één kudde onder één herder zijn. Het thema van de eenheid keert terug in Johannes 17, maar ook elders in het Nieuwe Testament (bv. 1 Kor. 12, Gal. 3:28, Ef. 2:11-22, 4:3-6).

Het valt op, dat Jezus de heidenen die Hij nog moet binnenbrengen al wel tot Zijn schapen rekent. Er is dus al een relatie tussen de 'andere schapen' en de goede Herder. Ook op andere plaatsen in het Johannesevangelie is dit terug te vinden. De Heere Jezus is enerzijds de Redder van de *wereld* (Joh. 4:42) en het Lam van God, dat de zonde van de *wereld* wegdraagt (1:29, 36), maar het vierde Evangelie benadrukt niet minder dat Jezus een bijzondere relatie heeft met hen die de Vader Hem gegeven heeft (Joh. 6:37v., 15: 16, 19). De kudde voor wie Jezus Zijn leven aflegt, bestaat uit hen die Hem van eeuwigheid door de Vader gegeven zijn. Vandaar dat de Heere Jezus zo zuinig op Zijn schapen is (vers 28-29). De zelfopofferende liefde van de goede Herder rust in de eeuwigheid van de Vader!

Niet van Mijn schapen (19-26)

De woorden van Jezus leiden tot onderlinge verdeeldheid (in het Grieks: *schisma*) onder de Joden (19). De discussie over de identiteit van de Heere Jezus die zich in vers 20 en 21 afspeelt, krijgt een vervolg op het feest

van de inwijding van de tempel (vers 22v.). De Joden vragen om helderheid (24). Maar die helderheid had Jezus al eerder gegeven. Bovendien wijst Hij de Joden op de *werken* die Hij in de Naam van Zijn Vader doet. Die werken spreken toch voor zich (vgl. Joh. 5:36)? Het probleem is niet dat Jezus' woorden *onduidelijk* zijn, maar dat die woorden *geen geloof* vinden.

Waarom blijven de Joden zo ongelovig? Omdat ze niet tot Zijn schapen behoren, zegt Jezus (26). Schapen reageren instinctief op het bekende stemgeluid van hun herder. Het hardnekkige ongelooft van de Joden toont aan, dat zij Hem niet vertrouwen en dus blijkbaar geen deel uitmaken van de schaapskudde. De Heere Jezus bedoelt niet te zeggen dat iemand die zich verzet tegen het Evangelie een geldig excuus heeft voor zijn ongelooft. Er is in heel de Bijbel geen enkel excuus voor ongelooft! Dat de zich verhardende Joden niet tot Jezus' schapen behoren, *verontschuldigt* hen niet, maar klaagt hen juist aan! Wel laat Jezus met deze toevoeging weten, dat ook het ongelooft geen verrassing voor Hem is.

We hoeven er ook in onze dagen niet van op te kijken, wanneer het Evangelie een scheiding teweeg brengt. Jezus' eigen schapen *horen* Zijn stem, Hij *kent* ze en zij *volgen* Hem (27). Maar dat heeft als keerzijde dat degenen die *niet* tot Jezus' schapen behoren, Zijn stem *niet* horen; dat Hij hen *niet* kent, en dat zij Hem *niet* volgen. We hebben er mee te rekenen, dat niet allen het Evangelie gehoorzaam zullen zijn. 'Het geloof is niet aller', schrijft Paulus in 2 Thess. 3:2 (vgl. Joh. 6:44; 12:37-41). Zou de Heere Jezus Zijn gemeente hierop voorbereiden, om

overspannen verwachtingen bij de werkers in Zijn wijngaard te voorkomen? En om te zorgen dat Zijn gemeente terdege rekening blijft houden met zware tegenwerking en vervolging?

De band die nooit breekt (27-30)

In vers 10 had Jezus reeds gezegd dat Hij gekomen was opdat Zijn schapen *leven* hebben. Deze verzen leggen de nadruk op de *macht* van Jezus om Zijn schapen het eeuwige leven te geven. Geen dief, geen rover (vers 1 en 8) en geen grijpende wolf (vers 12) kan de schapen uit Zijn hand rukken. De echo van het geloof op deze belofte van de Heiland horen we als Paulus het in Romeinen 8 uitjubelt: 'Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?' De goede Herder, die Zijn schapen kocht met bloed, bewaart de Zijnen zó, dat zonder de wil van hun hemelse Vader geen haar van hun hoofd vallen kan, ja zelfs dat alle ding tot hun zaligheid dienen moet (HC Zondag 1). Achter deze bewaring door Christus staat de Vader Zelf (29), die in het Oude Testament ook de Herder voor Zijn volk heet (Psalm 23, 78, 79, 80, 100, 119, Jes. 40). De schapen weten zich eeuwig geborgen te midden van twee zich in elkaar vouwende handen: Die van Christus en van de Vader (vgl. Kol. 3:3). Zij zijn immers één (30). Eén van wezen, maar ook één in zondaarsliefde en één in het werk van de bewaring van de schapen tot het eeuwige leven. Zoals de Vader en de Zoon *onlosmakelijk* verbonden zijn, zo is de band tussen Herder en schapen een band die nooit breekt!

Gespreksvragen:

1. Wat is het verschil tussen een huurling en een herder (vers 11-15)? Is dit onderscheid in het kerkelijke leven nog van betekenis en zo ja, hoe?
2. Bij vers 14: Wat houdt het in dat de *Herder* Zijn *schapen* kent? Wat houdt het in dat de *schapen* de *Herder* kennen? En kent *gij* reeds de goede Herder?
3. 'De goede Herder geeft Zijn leven voor de schapen' (vers 15). Welke troost geeft dat voor het geloof?
4. Wat betekent het slot van vers 16 voor u in een tijd van grote kerkelijke verdeeldheid?
5. 'Maar u gelooft niet, *want u bent niet van Mijn schapen*' (vers 26). Waarom zou de Heere Jezus dat op deze manier zeggen?
6. Vele krachten hebben het gemunt op het verbreken van de relatie tussen de Herder en Zijn schapen. Welke krachten noemt Paulus in Romeinen 8:31-39? Herkent u (sommige van) die krachten ook in uw eigen leven? Wat is dan de troost van Joh. 10:28?

Van de voorzitter...

Ds. W. WESTLAND

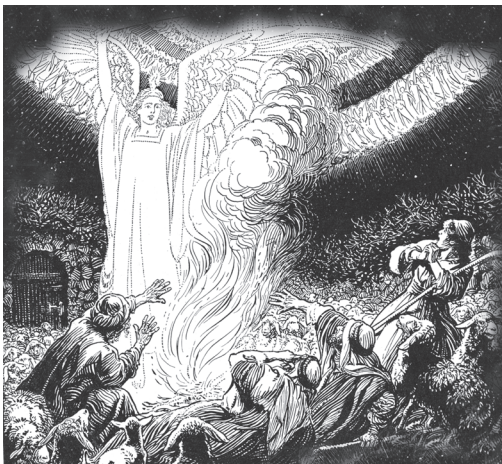
Advent 2012

Ook dit jaar mogen we ons weer voorbereiden op het Kerstfeest. Een hoogtij-dag voor Gods kerk! Want we mogen gedenken, hoe de Heere Jezus in de wereld gekomen is, om zondaren zalig te maken. Bekende woorden voor ons. Maar de Heere geve dat het voor ons (weer) nieuw mag zijn, en dat we ons mogen verwonderen over de grote liefde van God de Vader, Die Zijn Zoon overgaf tot verzoening van mijn zonden. Die verwondering wordt geboren, waar de Heilige Geest mij vanuit het Woord laat zien, hoe groot mijn zonde en schuld is. Nu toch nog zalig te kunnen worden door de verdienste van Christus, in de weg van het geloof!

Ik wens u temidden van alle drukte toch stille momenten, om het wonder van Kerstfeest te overdenken.

En wat er leeft in de stilte van uw hart, mag u doorgeven aan anderen. Zoals de herders in Lucas 2: Zij maakten overall bekend, het woord, dat hun van dit Kind was verteld.

*Gezegende Kerstdagen en
een goede Jaarwisseling toegewenst.*

In the picture

Verschillende jaren heeft Ds. P.J. Teeuw uit Papendrecht deze rubriek verzorgd. Steeds legde hij de vinger bij actuele kerkelijke zaken, en gaf hij vanuit de Schrift en Belijdenis een helder commentaar. Nu heeft hij aangegeven hiermee te willen stoppen. U vindt dan ook in dit december-nummer zijn laatste bijdrage. We willen Ds. Teeuw van harte bedanken voor alles, wat hij ons aangereikt heeft, en we hopen dat het tot zegen is geweest. Wij gaan als bestuur op zoek naar een predikant, die met deze rubriek verder gaat. En we wensen Ds. Teeuw van harte Gods kracht en zegen in zijn persoonlijk leven en ambtelijk werk.

Sirjansland

In Sirjansland op het eiland Schouwen-Duiveland is een nieuwe mannenvereniging opgericht. Er hebben zich 16 leden aangemeld, er is een bestuur gekozen, en zij hebben zich aangesloten bij onze Hervormde Mannenbond. We zijn blij met dit initiatief in het Zeeuwse land, en we roepen jullie een hartelijk welkom toe binnen onze Bond. De Heere geve jullie goede vergaderingen, en dat het onderzoek van Gods Woord tot rijke zegen mag zijn in het persoonlijk leven, en ook met het oog op de gemeente in Sirjansland.

Groet

Mede namens de andere bestuursleden een hartelijke groet aan u en jou.

Ds. P.J. TEEUW

Geloof redelijker dan ongelooft

Heel veel mensen keren het geloof de rug toe. Ze worden atheïst. Toch komt het omgekeerde ook voor. In Papendrecht is er naast de Hervormde Gemeente, die een Gereformeerde Bonds-signatuur heeft ook de gemeente van de Bethlehemkerk, die zoals vroeger wel gezegd werd een meer midden-orthodoxe signatuur heeft. De gemeenteleden zijn, denk ik, te typeren van vrijzinnig tot confessioneel.

Dus een brede gemeente. Deze gemeente wordt tegenwoordig gediend door ds. Guus Labooy. Van hem geldt het omgekeerde, dat hij van atheïst tot dominee geworden is. In het boek 'Niets is onmogelijk, Andries Knevel in gesprek met mensen die niet konden geloven', vertelt hij over zijn omkeer en hoe hij tot geloof gekomen is. Mij treffen vaak zijn stukjes die hij in zijn kerkbode schrijft. Op een moderne, frisse manier probeert hij klassieke thema's aan zijn gemeenteleden duidelijk te maken. Hij houdt zich graag bezig met de vragen rondom geloof en wetenschap en wil mensen ervan overtuigen dat het niet onredelijk is om in God te geloven. Zo noemde hij in één van de laatste kerkbodes van zijn gemeente 10 argumenten waarom het redelijker is om in God te geloven dan om dat niet te doen. Labooy weet ook wel dat redelijke argumenten op zich niet voldoende zijn om een mens tot geloof te brengen, maar dat dit vooral te maken heeft met de trekkende liefde van God, maar de Heere kan het verstand wel gebruiken om toch atheïstische gedachten achter je te laten zodat de zoektocht voortgezet gaat worden. Ik wil hier een aantal van zijn argumenten (verkort) noemen.

1. De eerste is bekend: Alles moet toch ergens vandaan komen. Dan moet er dus een eerste oorzaak zijn, die zelf eeuwig is, zonder begin of einde.

2. Atheïsten menen dat materie alles is. Maar vanuit materie kunnen geen normen en waarden verklaard worden. Geloof heeft daarentegen wel een verklaring voor moraal.
3. Innerlijk weet je dat er een God moet zijn.
4. Je mag iets van God ervaren hebben.
5. Wiskunde overtuigt ons van het bestaan van noodzakelijke denkstructuren, dus niet alles is materie.
6. Wonderen gebeuren.
7. De doelmatige ordening in de schepping kan niet door blinde krachten ontstaan zijn, maar vergt een ontwerp. Daarom is het redelijk om te zeggen dat dat ontwerp ook een ontwerper heeft.
8. Jezus spreekt over Zijn Vader in de hemel en gaat ons voor op de weg om Hem werkelijk in alles te dienen. In Zijn daden en Zijn leven zien we de grootheid en liefde van de Vader (de Bijbel).

In bovengenoemd boek zegt Labooy: 'Natuurlijk is het zo dat men in de twintigste eeuw heeft geprobeerd om een paar belangrijke godsbewijzen te weerleggen, maar dat is ook allemaal weer ontzenuwd. Het staat allemaal sterk. Het christendom staat sterker dan welke levensbeschouwing ook'.

Een ander overtuigen dat God bestaat kunnen we niet. Maar redelijke argumenten kunnen sommige zoekers wel verder op weg helpen. Verschillende zoekers waren eerst atheïst, toen theïst (God moet toch bestaan) en daarna zijn ze gelovige geworden. Iemand, die gelooft, dat Jezus Christus de Zaligmaker is, door Wie een zondaar weer in een rechte verhouding tot God komt.

Dr. M.J. de Vries heeft hierover ook een mooi boekje geschreven in de Artiosreeks: 'God vinden, een gesprek met zoekers'.

Waar is de Ark des Verbonds?

WIJLEN Ds. A. VROEGINDEWEIJ

Op één van onze Mannenverenigingen kwam de vraag naar voren waar toch wel de Ark des Verbonds gebleven is? En of die Ark des Verbonds ook nog stond in het heilige der heiligen in de tempel van Herodes in de dagen van de omwandeling van de Heere Jezus op aarde? Men kon voor deze vragen geen bevredigende antwoorden vinden en daarom vroeg men het Hoofdbestuur om nadere inlichtingen.

Zoals we weten gaf de Heere aan Mozes opdracht een tabernakel te maken. En in het heilige der heiligen van die tabernakel moest de Ark geplaatst worden met het verzoendeksel. Nauwkeurig wordt door de Heere ook aangegeven hoe die Ark gemaakt moest worden. En op de Grote Verzoendag moest de hogepriester met het bloed dit heilige der heiligen betreden om dit bloed te sprengen op het verzoendeksel en alzo verzoening te doen voor de zonde van het volk.

In verband met die Ark vinden we in de Bijbel veel geschiedenissen vermeld. We zullen die hier niet alle ophalen. We vermelden echter alleen, dat David later de Ark des Verbonds liet opbrengen naar Jeruzalem. En in de tempel van Salomo werd ze weer geplaatst in het heilige der heiligen.

Bij de verwoesting van de tempel door Nebukadnezar is naar alle waarschijnlijkheid ook de Ark verbrand. De Babyloniërs vermelden althans niet, dat zij werd buit gemaakt. In de tweede Maccabeënbrieff hoofdstuk 2 staat, dat Jeremia bevolen had de Ark te verbergen op de berg Nebo, waar Mozes geweest was en dat daar in die spelonk de tabernakel en de Ark en het reukaltaar verborgen waren, dat niemand die plaats mocht merken en dat de Heere op Zijn tijd alles wel terecht zou doen komen.

Dit apocriefe boek is echter niet in overeenstemming met wat we lezen in de Heilige Schrift bij de profeet Jeremia: „In die dagen zullen zij niet meer zeggen: de Ark des Verbonds des Heeren; ook zal zij in het hart niet opkomen en zij zullen aan haar niet gedenken en haar niet bezoeken en zij zal niet we-

der gemaakt worden; te dier tijd zullen zij Jeruzalem noemen: des Heeren troon” (Jeremia 3 : 16 en 17a).

De Ark ontbrak dan ook inderdaad in de tempel van Zerubbabel en in de later door Herodes zo verfraaide tempel. Volgens de Joodse Talmoad stak in het heilige der heiligen van die tempel een steen drie vingers hoog boven de grond uit, waarop de hogepriester op de Grote Verzoendag het wierookvat plaatste.

Als de profeet Zacharia verdrietig is, dat in de tempel, die na de ballingschap door Zerubbabel is gebouwd, de Ark des Verbonds ontbrak, dan troost de Heere hem door het gezicht van Jozua, de hogepriester, die daar staat met vuile klederen en door satan wordt beschuldigd. Hij wordt echter door God gerechtvaardigd en de Heere neemt zijn offer aan, ook al is er geen verzoendeksel. De Ark was immers niet meer nodig nu Christus komen zou: Hij is een verzoening voor onze zonden.

Op de bovengenoemde steen, waarover de Talmoad spreekt, schijnt ook te slaan wat de profeet Zacharia zegt in het derde hoofdstuk vers 9: „Want zie, aangaande die steen, welke Ik gelegd heb voor het aangezicht van Jozua, op die ene steen zullen zeven ogen wezen; zie, Ik zal zijn graveersel graveren, spreekt de Heere der heerscharen, en Ik zal de ongerechtigheid van het land wegnemen.”

Anderen echter bestrijden dit weer. Zij menen dat bedoeld wordt met deze steen: de grondsteen van de tempel. Hoe dit echter ook zij, het is duidelijk, dat in de tempel, die na de Babylonische ballingschap is gebouwd, de Ark des Verbonds ontbrak.

Een tiental jaren geleden ging het verhaal door de wereld rond, dat de Ark des Verbonds in Abessynië zou zijn, meegenomen door de koningin van Scheba, die dan de koningin van de Abessyniërs geweest moet zijn. We zullen hier dit verhaal niet meer ophalen. En ook de oude Joodse legenden niet, die hiermee in verband staan. Want wanneer we al deze dingen horen en lezen, dan kunnen we terstond opmerken, dat hier schier alles fantasie is.

Wij zullen ons derhalve aan deze fantasie niet

overgeven, maar we zullen er ons rustig bij neerleggen, dat de Ark des Verbonds verloren is gegaan ten tijde van de verwoesting van Jeruzalem en haar tempel door Nebukadnezar. Wij voor ons hebben de Ark des Verbonds met het verzoendeksel ook niet meer nodig. De Ark was immers een schaduw van Christus. En de schaduw is werkelijkheid geworden. De Heere Jezus Christus is gekomen. Hij heeft het bloed der verzoening gestort. En alle zondaren, die tot Hem gevloeden komen met een bede om reiniging, zullen verzoening vinden in Hem. En daarom wijzen we u niet langer op het verzoendeksel van de Ark, maar op Hem, wiens bloed ons reinigt van alle zonden.

Hervormde Vaan 1950

Organisatienieuws

Wijzigingen adresboekje 2011

De volgende wijzigingen doorvoeren:

1) De MV "Dient de Heere" te Oosterwolde (blz. 15) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. G. Evink, Hulweg 6-1, 8097 RH Oosterwolde.

2) De "Mannenvereniging op GG" te Lunteren (blz. 24) heeft een nieuwe voorzitter: ds P. Molenaar, Postweg 131, 6741 MH Lunteren.

3) De MV "de Heere is onze Banier" te Brandwijk (blz. 3) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. M.C. de Jong, Bernhardstraat 7, 2974 BB Brandwijk.

4) De MV "Onderzoekt de Schriften" te Edeveen (blz. 24) heeft een nieuwe voorzitter: ds. A.P. Voets, Meerveldlaan 2a, 3871 EB Hoevelaken. En een nieuwe penningmeester: dhr. J. Nijburg, Krommeweg 1a, 6741 NK Lunteren.

5) De MV "Paulus" te Ridderkerk/Oostendam (blz. 20) heeft een nieuwe voorzitter: dhr. M.J. de Groen, Ring 192, 3343 CR Hendrik Ido Ambacht; en een nieuwe penningmeester: dhr. P. Koert, Polderland 14, 3344 EE Hendrik Ido Ambacht.

6) De MV "Tolle Lege" te Goedereede (blz. 9) heeft een nieuwe secretaris: dhr. K. Sperling, Beresteyn 3, 3252 CL Goedereede.

7) De MV "Tot de Wet en de Getuigenis" te Zuilichem (blz. 7) heeft een nieuwe secretaris: dhr. B. van Maaren, Zijlstraat 18, 5305 EE Zuilichem.

8) De MV "Calvijn" te Monster (blz. 8) heeft een nieuwe secretaris: dhr. A.P. Voskamp, Lindenstraat 4, 2691 DR 's Gravenzande.

Met vriendelijke dank voor uw medewerking,
Ds. J. van Dijk, secr.
e-mail: ds.j.vandijk@hetnet.nl

Boekbespreking

Ds. M. van Kooten: „**De houten broek**”.
Uitg. De Banier. Prijs € 9,95. 103 blz.

Niet iedereen zal weten wat er met een houten broek wordt bedoeld. Welnu dat is een preekstoel of kansel.

De term is afkomstig van de Leidse hoogleraar Borger, die leefde van 1784 tot 1820. Hij was een beroemd kanselredenaar en wist dus wat het was om in een broek van hout te klimmen. In 1940 verscheen een boek met dezelfde titel, geschreven door D.van der Stoep en H.Felderhof, twee journalisten. De ondertitel toen was: Dominees-Preeken-Kerkmensen. Zij bezochten kerkdiensten en schreven over hun bevindingen. De pastor van de PKN-gemeente in Elspeet schrijft over anekdotes op, voor en onder de preekstoel. Toen ds. Van Kooten in Motfoort stond, schreef hij in het regionale kerkblad "De Bazuin" 107 stukjes over het wel en wee rond de kansel. Dertig daarvan staan nu in dit boekje. We komen bekende en minder bekende predikers en kerkgebouwen tegen. Het laatste stukje gaat over Spurgeon. Een mooie preekstoel had hij niet, wel werd hij de prins der predikers genoemd. Op de omslag staat wel een mooie preekstoel, die van de Bovenkerk in Kampen. Dat is echter geen preekstoel van hout, maar van steen. De schrijver beschrijft die mooie preekstoel wel.

Een aardig boekje om eens rustig door te nemen, een boekje met ernst en luim. Je vraagt je wel af: waar haalt de schrijver het allemaal vandaan?

ADG.

Overlijdensberichten

*De HEER' is mij tot hulp en sterkte;
Hij is mijn lied, mijn psalmgezang;
Hij was het, die mijn heil bewerkte,
Dies loof ik Hem mijn leven lang.*

Op 3 november 2012 werd door de Heere uit dit leven weggenomen onze broeder

ARIE STOLK

in de leeftijd van 79 jaar.

Hij was in 1978 één van de oprichters van mannenvereniging 'Paulus' te Ridderkerk-Oostendam. Voortdurend heeft hij zich ingezet als lid, bestuurslid en voorzitter voor de groei en het welzijn van onze vereniging. Plichtsgetrouw, betrokken bij jong en oud en altijd actief bij de Bijbelstudies. Hij vertrouwde er op dat Gods Woord en beloften stand houden in leven en sterven.

Wij leven mee met zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen en wensen hun de nabijheid en troost van de Heere God toe.

Bestuur en leden van mannenvereniging
'Paulus' te Ridderkerk-Oostendam

November 2012

Psalm 32 vers 4 berijmd

De mannenvereniging van de hervormde gemeente Oosterwolde 'Dient den HEERE', heeft met droefheid kennis genomen van het overlijden van ons geliefd lid en medeoprichter, oud-ouderling

FRANK HOP

Wij bidden, dat de HEERE Johanna en de verdere familie wil ondersteunen in dit verlies.

Namens de mannenvereniging
van de Hervormde Gemeente
te Oosterwolde
'Dient den HEERE'

Voorzitter: G. Evink
Secretaris: A. Bosch

24 november 2012

Met droefheid delen wij u mede dat de Heere tot Zich heeft genomen ons meelevend lid

ADAM DE JONG

in de leeftijd van 90 jaar.

De Heere vertrooste zijn kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen in dit grote verlies.

Bestuur en leden
M.V. "Schrift en Belijdenis"
te Stolwijk

Stolwijk, november 2012

Maar één ding is nodig"
Lukas 10:42a

Met verdriet hebben wij kennis genomen dat, na een kortstondige, ernstige ziekte, is overleden ons lid

AMEL VERHOEFF

Wij herinneren zijn altijd levendige inbreng op onze verenigingsavonden.

Wij bidden zijn vrouw, kinderen en (achter) kleinkinderen de genade en troost van de Heere toe.

Bestuur en leden M.V. Calvijn

Streefkerk, oktober 2012

Met droefheid geven wij kennis dat de Heere heeft weggenomen, ons trouw en meelevend lid

GERRIT BEEKMAN

in de leeftijd van 68 jaar.

De Heere sterke en vertrooste zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen met dit grote verlies.

Bestuur en leden
M.V. 'Onderzoekt de Schriften'

Emst, november 2012

Inhoudsopgave 2012

WOORDEN VAN SPURGEON:

Genesis 3 : 15	j- 2
Beloften. Mattheüs 26 : 33.....	f- 2
Hij zal zaad zien. Jesaja 53 : 10	m- 2
De Poolster. Johannes 3 : 16	a- 2
Hij komt terug! Handelingen 1 : 11.....	m/j- 2
Ik zal zalig worden. Romeinen 10 : 9.....	j/a- 2
Juichende bergen. Jesaja 49 : 13	s- 2
Jeremia 31 : 12	o- 2
Een doos met parelen. 2 Samuël 23 : 5.....	n- 2
De Naam Jezus. Mattheüs 1 : 21	d- 2

MEDITATIES:

Wij hebben een Koning! „Ik toch heb Mijn Koning gezalfd...”, Psalm 2 : 6a.....	j- 3
Zalig zijn die treuren. „Zalig zijn zij die treuren; want zij zullen vertroost worden”. Mattheüs 5 : 4.....	f- 3
Weten en vervullen..... „Hierna zei Jezus, omdat Hij wist dat nu alles volbracht was, opdat het Schriftwoord vervuld zou worden (...). Johannes 19 : 28a	m- 3
Omkleden. „het lichaam wordt gezaaid in verderfelijkeit, het wordt opgewekt in onverderfelijkeit; het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkeit; het wordt gezaaid in zwakkeit, het wordt opgewekt in kracht; een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. 1 Korinthe 15 : 42-44.....	a- 3
Levende Hoop! „Geprezen zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons, overeenkomstig Zijn grote barmhartigkeid, opnieuw geboren deed worden tot een levende hoop, door de opstanding van Jezus Christus uit de doden.” 1 Petrus 1 : 3	m/j- 3
HEERE, leer mij! Psalm 25 : 4-5.....	j/a- 3
Onder-koning? “Mijn God en Koning, Ik zal U roemen en Uw Naam loven, voor eeuwig en altijd”. Psalm 145 : 1	s- 3
Hemelse rust. „Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent en Ik zal u rust geven. Mattheüs 11 : 28.....	o- 3

Openingswoord Bondsdag 2012

Bidden en Strijden. „Het gebeurde, als Mozes zijn hand ophief, dat Israël de overhand had, maar als hij zijn hand neerliet, dat Amalek de overhand had”. Exodus 17 : 11.....	n- 3
Zo moet Hij heten. „(...) en zult Hem de Naam Jezus geven.” Lucas 1 : 31	d- 3

BIJBELSTUDIES O.T.:

Prediker 7 : 1-8 : 1: Het gezicht als spiegel van de ziel.....	j- 4
Prediker 8 : 2-17): Wij staan voor één groot raadsel	f- 4
Prediker 9 : 1-18: Pluk de dag.....	m- 4
Prediker 10 : 1-20: Te dwaas om los te lopen.....	a- 4
Prediker 11 : 1-12 : 7: Jong geleerd is oud gedaan	m/j- 4
Prediker 12 : 8-14: Eind goed, al goed.....	m/j- 4
Amos 1 : 1: Ter inleiding.....	j/a- 4
Amos 1 : 2-15: De leeuw zal brullen.....	s- 4
Amos 2: Noblesse oblige	o- 4
Amos 3: Aan de kaak gesteld.....	n- 5
Amos 4: Nóg is er genade.....	d- 4

BIJBELSTUDIES N.T.:

Over Liefde gesproken...! 1 Corinthe 13....	j- 8
Alles met orde. 1 Corinthe 14 : 23-40.....	f- 9
Christus is opgewekt! 1 Corinthe 15 : 19-34.....	m- 8
De opstanding der doden. 1 Corinthe 15 : 42-48.....	a- 7
Verbonden in Christus. 1 Corinthe 16	m/j- 9
‘Ik ben’	j/a- 7
‘Ik ben het Brood des levens’ Johannes 6 : 25-59	s- 7
Ik ben het Licht der wereld. Johannes 8 : 1-12	o- 7
Ik ben de Deur. Johannes 10 : 1-10	n- 8
Ik ben de goede Herder Johannes 10 : 11-30	d- 7

VAN DE VOORZITTER:

j-10; f-12; m-11; a-10; m/j-11; j/a-10; s-10; o-10; n-11; d-10

IN THE PICTURE:

Occupy-beweging.....	j-11
De onbetaalde dominee.....	f-12
Belijdenis des geloofs.....	m-11
Geneesmiddelen ontwikkeling.....	a-11
Wetenschap en atheïsme.....	m/j-12
Liturgie bij rouw en uitvaart.....	j/a-11
Groen van Prinsterer.....	s-11
Geloven in Nederland.....	o-11
De vrouw in het ambt?.....	n-13
Geloof redelijker dan ongelof.....	d-11

VRIJE ONDERWERPEN:

De Apostolische Geloofsbelijdenis	
Art. 12: En een eeuwig leven.....	j-12
De gemeente in het licht	
van de opvoeding.....	f-14
Graven in het Woord (1).....	j/a-12
Graven in het Woord (2).....	s-12
Meditatie van wijlen ds. H. Visser.	
„Maar gij hebt ontvangen de Geest der	
aanneming tot kinderen, door Welke	
wij roepen, Abba, Vader”.	
Romeinen 8 : 15.....	o-12
De Apostolische Geloofsbelijdenis	
Art. 6.....	n-13
Waar is de Ark des Verbonds?	
wijlen Ds. A. Vroegindewij.....	d-12

ORGANISATIENIEUWS:

Wijzigingen adresboekje 2011.....	j-14
Vakantie Alleenstaande.....	j-15
Wijzigingen adresboekje 2011.....	f-16
Wijzigingen adresboekje 2011.....	m-13
Regionale themadagen 2012.....	m-13
Vakantieweken voor alleenstaanden.....	m-13
Exploitatie-rekening 2011.....	m-15
Uitnodiging Huishoudelijke Vergadering..	m-16
Jaarverslag 2011-2012.....	a-12
Wijzigingen adresboekje 2011.....	a-14
Dat is (n)iets voor mij?!.....	a-14
Uitnodiging Huishoudelijke Vergadering..	a-16
Verslag Huishoudelijk Vergadering.....	m/j-14
Wijzigingen adresboekje 2011.....	m/j-15
Zomermiddagbijeenkomst te Oldebroek...	m/j-15
Ook u kunt er nog bij... ..	m/j-15
Stafleden gevraagd voor onze ‘Voor Elkaar’	
vakantieweken van de	
Hervormde Vrouwenbond.....	m/j-16
Wijzigingen adresboekje 2011.....	j/a-15
Wijzigingen adresboekje 2011.....	s-14
Themadag Regio Veenendaal.....	s-14
Themadag Regio Zuid-Holland Zuid.....	s-14

Uitnodiging Bondsdag 2012.....	s-16
Wijzigingen adresboekje 2011.....	o-13
Bondsdag 2012.....	o-13
Uitnodiging Bondsdag 2012.....	o-16
Foto-impressie Bondsdag 2012.....	n-12
Wijzigingen adresboekje 2011.....	n-14
Themadag Regio Zuid-Holland Zuid.....	n-14
Voor Elkaar.....	n-14
Mee met de Voor Elkaar vakantieweken	
van onze Vrouwenbond 2013.....	n-14
Wijzigingen adresboekje 2011.....	d-13

BOEKBESPREKINGEN:

„Sions Roem en Sterkte”.	
(Arnoldus Rotterdam).....	j-15
„Anders dan je droomde?”.	
(Paul David Tripp).....	j-15
„Geloof je dat nu echt?”.	
(Ds. M.J. Kater).....	j-15
„De Torah” - Werkgroep Gouds Leerhuis ..	j-16
„Diep ontzag. Waarom genade zo’n	
wonder is”. (Ds. P. van Ruitenburg).....	j-16
„Lessen uit Leviticus”. Andrew Bonar.....	f-16
„De hunkerende generatie”.	
Drs. Els J. van Dijk.....	f-16
„Gereedschapskist van de Heilige Geest,	
De negen Geestesgaven.”	
Ds. M.M. van Campen.....	m-13
„Ouders uit de Bijbel”. Matthew Henry	a-14
„Op de weg van het heil”.	
Ds. J. van Amstel.....	j/a-15
„Verhandeling van enige Eigenschappen	
van het zaligmakende geloof”.	
Alexander Comrie.....	j/a-15
„Geloven in de branding van de twijfel”	
wijlen Ds. H. Visser.....	o-14
„Zonen van Ismaël”. Jacob Hoekman.....	o-15
„Daar staan we voor”.	
P. Schalk (red.).....	n-15
„Bijbelse theologie van het Oude Testament	
vanuit de gereformeerde traditie”.	
Drs. H.J. de Bie.....	n-15
„Voor al mijn zonden”. J.C. Ryle.....	n-16
„Het verborgen leven van gebed”.	
David McIntyre.....	n-16
„Tegendraads bij tegenwind”.	
Ds. W. Silfhout.....	n-16
„De houten broek”	
Ds. M. van Kooten.....	d-13

ADVERTENTIES:

j-16; f-16; m-14; a-15; m/j-16; j/a-16; s-14; o-15
en d-14